

Arrest

nr. 310 336 van 19 juli 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. VAN NOORBEECK
Leuvensestraat 17
3290 DIEST

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 13 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 2 juli 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat T. VAN NOORBEECK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Algerijnse nationaliteit te bezitten, van afkomst Arabier te zijn en het islamitisch geloof aan te hangen. U bent geboren op [...] april 1999 in Annaba. U woonde met uw familie in El Bouni in Annaba. U behaalde uw baccalaureaat in 2019 en werkte als poetsvrouw in hotels en restaurants.

Rond februari of april 2020 kreeg u een relatie met I. K. U raakte zwanger, maar uw toenmalige partner wilde niet met u huwen en uw familie wilde dit ook niet. Uw partner vroeg u om abortus te plegen en hij mishandelde u tijdens de zwangerschap. Uw familie was tegen de relatie en uw ooms langs vaderszijde wilden u vermoorden. Een van hen sloeg u tijdens de zwangerschap.

Op [...] juli 2021 werd uw dochter, L. A., geboren. Enkele dagen na de bevalling kwam de vader van uw dochter langs om het kind mee te nemen. Acht uur later bracht hij het kind terug. Een maand voor uw vertrek ging u in Skikda in de Sibous wijk wonen.

U verliet Algerije op 20 november 2021 en ging per boot naar Italië waar u op 21 november 2021 toekwam. U verbleef hier een jaar en acht à negen maanden. Eind 2022 ging u van Italië naar Frankrijk waar u ongeveer een maand verbleef, vervolgens ging u enkele dagen terug naar Rome om uw spullen te halen voor u met de trein naar België reisde. Rond maart 2023 arriveerde u in België. Sinds 2023 heeft u een relatie met S. S., met wie u ondertussen verloofd bent. Op 7 juni 2024 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Algerije vreest u vermoord te worden door uw familie.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming: een document over uw binnenkomst in Italië, een boekje in verband met uw zwangerschap en de geboorteaktes van u en uw dochter.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen en hier illegaal verbleef, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend tot u werd vastgehouden in een gesloten centrum met het oog op repatriëring, ondermijnt al in eerste instantie de geloofwaardigheid van uw verzoek.

Er moet worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Om te beginnen getuigt uw houding niet van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uw problemen zouden immers dateren van 2021, toen u een kind kreeg met een man met wie u niet was getrouwd (CGVS, p. 7-8; p. 12). Ondanks dat u op 20 november 2021 Algerije verliet en de volgende dag in Italië arriveerde en er vervolgens een jaar en acht à negen maanden verbleef, en bovendien ook nog een maand in Frankrijk verbleef, diende u noch in Italië, noch in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in (CGVS, p. 9-10). U stelt eerst dat u niet wist hoe het moest. Erop gewezen dat u een lange periode in Italië bent geweest en of u het niet kon vragen, blijkt dat u weldegelijk gevraagd had hoe u asiel moest aanvragen en er u ook werd uitgelegd hoe u dit moest doen, maar u het gewoonweg niet deed (CGVS, p. 10). Dat u niet wist hoe het moest, is bijgevolg hoegenaamd geen goede uitleg. Bovendien stelt u ook reeds in maart 2023 in België te zijn gearriveerd (CGVS, p. 11). Ook hier wachtte u tot juni 2024 om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, en u wijt dit aan het feit dat een barvrouw u zou hebben gezegd dat u een paspoort nodig had om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en het Algerijns consulaat in België geen paspoorten levert (CGVS, p. 11). Ondanks uw beweerde vrees blijkt u verder geen moeite te hebben gedaan om zich verder te informeren over de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 11). Deze uitleg is dan ook niet afdoende. De door u aangemeten houding getuigt dan ook geenszins van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging volgens de criteria van de Conventie van Genève of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, waarbij er redelijkerwijs mag verwacht worden dat er zo spoedig mogelijk een verzoek om internationale bescherming wordt ingediend bij de bevoegde instanties.

Er kan bovendien ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Er wordt gevraagd naar uw woonplaatsen in Algerije, waarop u stelt dat u nergens tijdelijk hebt gewoond en vervolgens toevoegt dat u enkel met uw moeder woonde (CGVS, p. 4). Gevraagd of u hier dan gewoond hebt vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek, blijkt u weldegelijk nog ergens anders te hebben gewoond, meer bepaald in Skikda, waar uw moeder nu nog met uw dochter zou verblijven (CGVS, p. 4, p. 5, p. 7). Hiermee geconfronteerd, werpt u op dat u dacht dat er Annaba werd bedoeld en Skikda buiten Annaba ligt (CGVS, p. 5). Er werd u echter duidelijk gevraagd naar uw verblijfplaatsen in Algerije; dat u Skikda niet vermeldde, ondermijnt de

geloofwaardigheid van uw verklaringen. U bent bovendien ook niet coherent over hoe lang u in Skikda hebt gewoond. U vertelt eerst dat u ongeveer drie à vier maanden voor uw vertrek, dat u situeerde in november 2021, verhuisd bent (CGVS, p. 4), maar gevraagd hoe lang u er dan hebt gewoond past u uw antwoord aan en stelt u er echter maar een maand te hebben gewoond en er maar in oktober 2021 naartoe ging (CGVS, p. 4-5). Bovendien wordt er u ook gevraagd naar wie er momenteel nog in Skikda woont, en u vermeldt enkel uw moeder. Er wordt u gevraagd of er iemand bij uw moeder woont, of uw moeder er helemaal alleen is en of er ook geen kinderen bij uw moeder wonen, waarop u niets vermeldt over uw dochter die nog bij uw moeder woont (CGVS, p. 5). Gevraagd waar uw dochter verblijft, stelt u echter dat ze bij uw moeder verblijft (CGVS, p. 7). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, kan u slechts zeggen dat het een misverstand is en uw dochter bij uw moeder woont (CGVS, p. 7). Hiermee biedt u echter geen uitleg voor uw tegenstrijdige verklaringen. Dat u niet coherent bent over uw eigen verblijfplaatsen en de huidige verblijfplaats van uw dochter, ondermijnt in verre mate uw algemene geloofwaardigheid.

U stelt verder dat u mishandeld werd door de vader van uw dochter. Het is hierbij eerst al opvallend dat u in het administratief rapport van uw illegaal verblijf dd. 11/05/2024 spreekt over uw echtgenoot, en ook in het administratief rapport van uw illegaal verblijf dd. 03/06/2024 spreekt u over uw echtgenoot. U geeft in dit laatste rapport bovendien een andere naam, I. B., in plaats van I. K., zoals u vermeldt tijdens uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 7; de informatie waar het CGVS zich op baseert werd toegevoegd aan het administratief dossier). Erop gewezen dat u het woord echtgenoot gebruikte, beweert u dat u dat niet gedaan hebt. Nochtans blijkt u uw huidige partner als uw vriend te hebben omschreven. Dat u dan zelf niet het woord echtgenoot heeft gebruikt, kan niet overtuigen.

Verder kan er ook aan de mishandeling waarover u spreekt geen geloof worden gehecht. Uw verklaringen hierover zijn uiterst beperkt. Er wordt u gevraagd naar het verloop van de relatie, of alles goed ging en of er belangrijke momenten waren, en u stelt hierop dat jullie een goede relatie hadden, en ook gevraagd of er iets belangrijks is dat het CGVS nog moet weten over uw relatie, stelt u van niet (CGVS, p. 8). Het is toch wel heel vreemd dat u bij deze vragen helemaal niets aanhaalde over de mishandeling waarover u spreekt. Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u het wel gezegd zou hebben (CGVS, p. 13). Simpelweg zeggen dat u iets wel gezegd zou hebben is echter niet voldoende om uw omissie uit te leggen. Bovendien zijn uw verklaringen over deze mishandeling uiterst beperkt waardoor ze niet kunnen overtuigen. Gevraagd naar wat er juist gebeurde, antwoordt u vaagweg dat jullie constant ruziemaakten en hij u sloeg. Gevraagd naar een voorbeeld, stelt u heel algemeen dat hij u tijdens ruzies naar achter duwde of u een klap kreeg van hem. Erop gewezen dat u concrete informatie moet geven met details, maakt u er zich vanaf door te stellen dat het vijf jaar geleden is, hij dronken was en u het zich niet meer herinnert (CGVS, p. 12). Dat u niet concreter over de mishandeling door de vader van uw dochter kan vertellen, ondermijnt de geloofwaardigheid van deze verklaringen.

Ook over jullie contact bent u niet coherent. U stelt eerst dat jullie laatste contact was op 21 april 2021 (CGVS, p. 7), toch wel eigenaardig gezien u vervolgens toevoegt dat hij weldegelijk nog in juli bij u is langs geweest en u weldegelijk verklaart dat hij die dag jullie dochter meenam tien dagen na de bevalling, op welk moment jullie ook nog met elkaar gesproken hebben en hij haar ook is komen terugbrengen (CGVS, p. 7, p. 13). Bovendien zijn uw verklaringen hieromtrent uiterst vreemd, u stelt dat u dacht dat de vader van uw dochter uw dochter meenam om haar te erkennen, tien dagen na de bevalling, dus op 18 juli. Toch wel vreemd gezien u reeds een geboorteakte had laten opstellen op 11 juli 2021 waarop zijn naam al niet stond en dus niet had erkend (document 3). Dat u dan vervolgens dacht dat hij haar wel nog zou erkennen is weinig aannemelijk.

Verder kan er ook geen geloof worden gehecht aan de problemen met uw familie. Opnieuw moet er hier al opgemerkt worden dat u in het administratief rapport over uw illegaal verblijf dd. 11/05/2024 en 03/06/2024 enkel problemen met uw echtgenoot en vader van uw dochter vermeldt, maar niets vermeldt over problemen met uw familie. Bovendien is het ook absoluut niet aannemelijk dat uw ooms wisten van uw zwangerschap en u ook na uw bevalling nog meer dan vier maanden in Algerije was en uw ooms niets concreets tegen u hebben gedaan terwijl u beweert dat ze u willen vermoorden. U stelt wel dat uw ooms ruzie met u en uw moeder begonnen te maken omdat uw reputatie was aangetast en ze zeiden dat u overspel had gepleegd en uw relatie haram was, wat verboden is volgens de islam en dood er de straf voor is, en een van uw ooms u ook een keer geslagen heeft (CGVS, p. 14-15). Gevraagd hoe het komt dat er niet meer gebeurd is, terwijl ze hier toch ruimschoots de tijd voor hadden, geeft u het weinigzeggende antwoord dat u moest vluchten uit het huis en dat u na de bevalling niet lang gebleven bent (CGVS, p. 15). Nogmaals hiernaar gevraagd, voegt u nog toe dat ze de hele tijd tegen uw moeder zeiden dat ze u zullen vermoorden, dit biedt echter hoegenaamd geen antwoord op waarom er verder niets is gebeurd (CGVS, p. 15). Ook hoe u aan uw ooms bent weten te ontkomen in de vier maanden na de bevalling, kan u enkel zeggen dat u werkte, en het kind bij uw moeder was (CGVS, p. 15). Dit legt echter niet uit hoe er verder niets meer gebeurd is tussen u en uw ooms. Hierop gewezen stelt u simpelweg dat ze u niet gezien hebben en ze u niet hebben opgepakt en u werkte om voor uw moeder te zorgen en te sparen voor uw reis (CGVS, p. 15). Opnieuw is dit niet echt een overtuigende

uitleg. Als uw ooms u daadwerkelijk wilden vermoorden is het gewoonweg niet aannemelijk dat ze dit zouden komen zeggen maar hier verder niets concreet in zouden ondernemen.

Uit bovenstaande dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u aangehaalde asielrelaas.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. De geboorteaktes van u en uw dochter, het boekje in verband met uw zwangerschap en het document van uw binnenkomst in Italië hebben slechts betrekking op uw identiteit, de identiteit van uw dochter en het tijdstip waarop u Italië bent binnengekomen, elementen die hier momenteel niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De commissaris-generaal is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet vermeldt niet de inwilliging van het beroep als sanctie voor de afwezigheid van de verwerende partij op de terechtzitting van de Raad. De Raad is op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting niet verplicht het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt de bepaling een omkering van de bewijslast in. Deze bepaling heeft wel tot gevolg dat de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dienen te worden beantwoord (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365; RvS 29 oktober 2014, nr. 10 890 (c); RvS 9 maart 2016, nr. 11 839 (c)).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekster ontwikkelt een enig middel als volgt:

“Verzoeker voert één middel aan dat gesteund is op:

- de schending van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet;*
- de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en meer in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel dat inhoudt dat een administratie een volledig en ernstig onderzoek moet voeren, het rechtsbeginsel van de fair play dat inhoudt dat iedere administratie de betrokkene de kans moet geven om zijn bemerkingen te geven met betrekking tot een toekomstige maatregel die de betrokkene schade kan toebrengen en het redelijkheidsbeginsel dat inhoudt dat de beslissing van de overheid niet kennelijk onredelijk mag zijn;*
- een manifeste beoordelingsfout;*

Bespreking:

Eerste onderdeel

Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepalen dat elke administratieve beslissing gemotiveerd moet worden met de juridische en feitelijke overwegingen die aan de basis ervan liggen. Deze motivering moet afdoende zijn en de bestreden beslissing moet gebaseerd zijn op de correcte motieven.

Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed.

Uiteraard dienen de juiste motieven in deze gehanteerd te worden in de bestreden beslissing, wat niet het geval is. Tevens dient een volledig onderzoek gevoerd te worden, waarbij alle door verzoekster ingeroepen argumenten minstens grondig onderzocht dienen te worden.

De motiveringsplicht strekt er aldus toe de administratieve beslissing duidelijk bepaalt welke concrete overwegingen aan de basis van de beslissing liggen. De motivering moet toestaan aan de betrokkenen om kennis te nemen van de overwegingen zodat zij de draagwijdte hiervan kunnen begrijpen. De motivering kan geen standaardformulering zijn.

De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht haar verschaft.

Het is juist in zaken als deze, waarbij een fundamenteel recht in hoofde van verzoekster dreigt te worden miskend dat de motivering van groot belang is, nu verzoekster enkel een annulatieberoep kan instellen tegen de bestreden beslissing.

De motivering moet in rechte en in feite evenredig zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing houdt in deze ten onrechte geen rekening met de problemen welke verzoekster ondervindt in haar land van herkomst. Zij dreigt immers in het geval van een gedwongen terugkeer naar Algerije, voor zover zulks al mogelijk zou zijn, het slachtoffer te worden van een eremoord door haar familieleden.

In geval van een terugkeer naar Algerije, dreigt verzoekster aldus aan een onmenselijke behandeling te worden blootgesteld. De bestreden beslissing houdt hier ten onrechte geen enkele rekening mee.

Het gegeven dat verzoekster thans illegaal zou verblijven in België, belet geenszins dat zij een aanvraag kan indienen tot het bekomen van de internationale bescherming en houdt nog minder in dat het onderzoek naar de motieven van verzoekster niet grondig zou dienen te gebeuren.

De bestreden beslissing houdt hier ten onrechte geen enkele rekening mee.

Minstens dient verzoekster de subsidiaire bescherming te worden toegekend.

Derhalve berust zij op foutieve elementen, minstens werd niet rekening gehouden met alle motieven.”

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. Verzoekster biedt geen enkel verweer tegen de concrete motieven van de bestreden beslissing. Gezien de motieven van de bestreden beslissing niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeksters toelichting dat zij enkel een annulatieberoep kan indienen tegen de bestreden beslissing, dat geen rekening wordt gehouden met haar problemen, dat deze niet grondig worden onderzocht omdat zij “*thans illegaal zou verblijven in België*” mist kennelijk elke grondslag.

3.4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

3.5. Verzoekster liet zich bijstaan door een advocaat, dit wil zeggen een beroepsbeoefenaar van het recht en te dezen ook niet onbekend met het vreemdelingenrecht en kan dus niet als rechtvaardiging inroepen dat zij niet vertrouwd is met de wettelijke bepalingen en de rechtspraak dienaangaande. De Raad benadrukt in dit

verband dat verzoekster echter zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de organisatie van haar verdediging en het haar toekomt om op diligente en alerte wijze haar verdediging te laten waarnemen door een advocaat van haar keuze en tijdig de nodige stappen te ondernemen.

De Raad leidt uit de bovenstaande vaststellingen (*supra* 2.3.) af dat het enige doel van onderhavig beroep kennelijk onrechtmatig is, omdat het niet wordt ingesteld om het doel te verkrijgen dat de wet toestaat dat het verschaft.

4. Artikel 39/73-1 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst ter terechtzitting op het bepaalde in artikel 39/73-1 van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel, waarvan de mogelijke toepassing al werd opgenomen in de oproeping voor de terechtzitting, luidt als volgt:

“Wanneer er aanwijzingen zijn dat het ingestelde beroep kennelijk onrechtmatig is dan brengt de Raad deze vaststelling, bij de behandeling van dit beroep, ambtshalve in de debatten. Zij stelt de ter terechtzitting aanwezige partijen in staat om hun bemerkings hieromtrent te laten gelden en kan hiertoe, zo nodig, de zitting schorsen. De Raad kan, zo nodig, ook uitspraak doen over het ingestelde beroep en in haar arrest een nieuwe zittingsdatum bepalen met het oog op verdere debatten inzake het kennelijk onrechtmatig karakter van het beroep.

In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag, wordt de aandacht gevestigd op een mogelijk onderzoek naar het rechtmatig karakter van het beroep door melding van onderhavig artikel.

De Raad kan een geldboete opleggen telkens zij oordeelt dat een beroep kennelijk onrechtmatig werd ingesteld.

Het arrest dat de geldboete uitspreekt, geldt in elk geval als op tegenspraak gewezen.

Het bedrag van de geldboete, met een minimum van 125 euro en een maximum van 2.500 euro, wordt bepaald door de Raad.

Elk jaar op 1 januari, worden de in het vijfde lid bepaalde bedragen van rechtswege aangepast aan de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijs volgens de volgende formule : het basisbedrag, vermenigvuldigd met de nieuwe index en gedeeld door de oorspronkelijke index. De nieuwe index is de index van de consumptieprijs van de maand december van het jaar voorafgaand aan het jaar waarin de bedragen overeenkomstig het vijfde lid worden aangepast. De oorspronkelijke index is de index van november 2017. Het bekomen resultaat wordt afgerond naar de hogere euro indien het deel in decimalen groter of gelijk is aan vijftig cent. De afronding gebeurt naar de lagere euro indien het deel in decimalen kleiner is dan vijftig cent.

De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels inzake de inning van de geldboete.

Het arrest waarin het kennelijk onrechtmatig karakter van het beroep wordt vastgesteld en een eventuele geldboete wordt opgelegd, wordt, in het geval de verzoekende partij werd bijgestaan door een advocaat, ook ter kennis gebracht van de bevoegde stafhouder en de voorzitter van het bureau voor juridische bijstand.”

Ter terechtzitting gevraagd wat het doel is van onderhavig beroep, in het licht van artikel 39/73-1 van de Vreemdelingenwet, stelt de advocaat dat verzoeker de hervorming van de bestreden beslissing wenst te bekomen en het verzoekschrift een fout bevat.

Het kennelijk onrechtmatig beroep is het beroep dat er kennelijk toe strekt om de tenuitvoerlegging van een duidelijk rechtmatige bestuurlijke beslissing te vertragen, of dat kennelijk niet is ingesteld met de bedoeling een uitspraak ten gronde over de aanspraak te verkrijgen. Een dergelijk misbruik kan worden afgeleid uit het bestaan in hoofde van de verzoekster van kwade trouw, van een bedoeling om te schaden of van een dilatoir oogmerk, of uit een uit de lucht gegrepen en kennelijk ongegronde argumentatie (RvS 15 september 2010, nr. 207 381).

Het komt de Raad toe om het bedrag van de geldboete te bepalen, met inachtneming van het nadeel dat berokkend werd aan het gerecht, alsook met inachtneming van de financiële toestand van verzoekster.

De boete dient hoger te liggen dan de minimum-boete gelet op de impact van het kennelijk onrechtmatig

beroep op de Raad, waarbij de procedure waarvan het kennelijk onrechtmatig karakter werd vastgesteld de Raad noopte om een zitting op een zeer korte termijn te organiseren. Hierdoor wordt immers de organisatie van de Raad en de behandeling van rechtmatig ingestelde beroepen in het gedrang gebracht.

Het komt *in casu* gepast voor om een geldboete van 250 euro op te leggen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

Een geldboete van 250 EUR wordt opgelegd aan de verzoekende partij.

Artikel 4

Dit arrest wordt ter kennis gegeven aan de FOD Financiën, dienst Kadaster, registratie en domeinen met het oog op de inning van de geldboete.

Artikel 5

Dit arrest wordt ter kennis gebracht van de bevoegde stafhouder en de voorzitter van het bureau voor juridische bijstand.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

J. PEETERS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. PEETERS

S. VAN CAMP